

הגורילות של קובעים מי כן ומי לא

מבט מרחם

שולח מנחם בגין לעבר מאות האזרחים הנדחקים ברחבה שממול לבית ראש-הממשלה בשכונת שלביה בירושלים, מתוך תיקווה שיצליחו להיכנס פנימה ולחזק את ידו. בגין יצא לרגע, אך כשראה את ההמונים הצובאים על הבית, השים עצמו חוכך בדעתו ונכנע לרצון העם. הוא הורה ל"גורילות" לרוץ. הצגה שנייה" ולאפשר לעוד כמה עשרות אנשים להיכנס.

הפתוח

רק על ראש-הממשלה, אלא נזקפת במיחה רבה גם לחובת אנשי פמלייתו. בעיקר אני שיהביטחון שבהם.

במסות של "מילוי תפקיד" ו"הקפדה על הוראות", הפכו אנשי צוותו של ראש-הממשלה את "הבית הפתוח" לבית סגור מאד, ואת העלייה-לרגל אליו — לסיוט משפיל.

מסיבות ישנות הוגבל משך פתיחת הר שעות לשעה אחת מדי שבוע, שבין הר שעות 6.00-7.00 בשבת לפנות ערב.

גם בשבת האחרונה הגיעו מאות אני שים, בהם תיירים רבים מארצות-הברית, ששמעו על העניין ובאו, "לחזות במו"ע"י גינו במנהיג העם היהודי כולו." כפי שר הסביר אחד מהם. יהודים דתיים שבאו להתפלל תפילה הבלדה בחברת ראש-הממשלה, אבות שהביאו את ילדיהם לר אוטו וסתם עמך.

שעת פתיחת השערים הוקדמה בחצי שעה בהוראת ראש-הממשלה, כך שכל אלה שלא ידעו על כך ולא הקדימו (רבים בגי לל קדושת השבת) גילו, להפתעתם, שר בשעה 6.00 כבר החלו הגורילות, שנעזרו רוב ביותר מתריסר שוטרים, לפנות את קהל המבקרים. אחדים מהם לא הסתפקו בכך, אלא ליוו את הקהל היוצא בדחיפות זירו.

כך קרה שהחל בשעה 6.00 במוצאי השבת האחרונה התגודדו מאות אנשים ברחבת ביתו של בגין, נדחקו לכיוון הר שער הנוגסו ממנו עליידי השוטרים שגיר כר בהם כי לא תודרכו כראוי ולא ידעו מהן ההוראות לגבי קיום "הבית הפתוח". לקראת השעה 6.30 ניכרו הכנות ליציאתו של בגין מהבית, צי מכונות-השרד האמריקאיות של פמליית ראש-הממשלה נע לעבר הפתח, הקהל גורש מהמקום. הגורילות התרוצצו סביב בצווחות ודחפו בגסות את כל מי שנקלע לקירבתם. אולם כל זה לא הרתיע את המעריצים. אלה המשיכו להתגודד במקום למרות הכל. לפתע הופיעה דמותו של בגין על מדרגות בית-האבן הנישא. הוא נעצר הבטי בקהל סוגדיו, סביבו עמדו בני-מישפתו. מתאזרת-הכפיים וקריאות ההידד הוזכרו מצבים דומים של היסטורית המונים משולהבים בארצות שכנות.

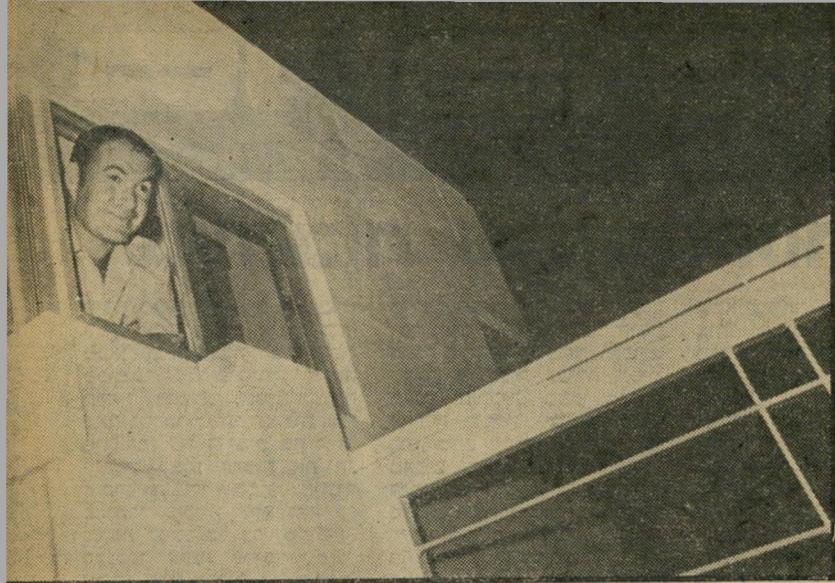
בגין סקר את הקהל, חכך בדעתו ונכר נע ל"רצון העם". כדרכו ידע מנהיג חללי

..תראה, מצלמים!"

אמר נהגו האישי של בגין אלי (דמתי) שחר (משמאל), "גורילה" האדמוני שליידו, דמתי היה היחיד שלא שבע נחת מההנהגות עמיתיו הגורילות" וינע להם לנהוג ביהר נימוס, אך הם לא שעו לעצותיו.

המיגבלות והעומס המוטל על כתפיו של ראש-הממשלה, צלמים רבים שנהרו אל ביתו הצנוע של בגין בתל-אביב צילמו תמננות שהוכיחו כי אכן כך הוא הדבר: בגין פותח את דלתו במשך השבת לפני כל אורח החפץ להיכנס, להתפלל, או סתם לומר כמה מילים לראש ממשלתו. אך מה שנראה אולי כתופעה נדירה של מנהיג החי בתוך עמו, התגלה בימים אלה כבלון נפוץ. האשמה לכך אינה מוטלת

ראש הגורילות

מבט לעגני נסוך על פניו של יחזקאל אלישיב, אחד מהאזרחים על שומרי-ראשו של בגין, שעה שהוא מציץ מבעד לחלון מיגדל הביטחון בשער בית ראש-הממשלה ומביט על אורח המתחנן שיכניסו. אלישיב לא היסס ללעוג לאזרחים ולתיירים כאחד, שבאו ל"בית הפתוח" של ראש-הממשלה, וחש עצמו בטוח ומוגן בחסות הסמכויות הנרחבות שמעניק לו תפקידו.

רפסים לפני הגורילה האתראי שיתיר את כניסתם, כאילו כל עולמם תלוי בשהייה של רגע אחד במחיצת ראש-הממשלה.

קשוחים כמו

במערבונים

הגורילה שיחך את תפקיד הקשוח עד הסוף. הוא העמיד פני נוקשה, עמד עמידה מאיימת, הביט בקרירות בר קהל ולא הראיל אפילו להתייחס לפונים אליו.

(המשך בעמוד 28)

האיל גמר

מנחם בגין ממחר אל מכוניתו במוצאי-השבת, אחרי שהמוני המבקרים ב"בית הפתוח" שהנהיג, סולקו. לידו נראה אחד משומרי-ראשו — ה"גורילות" הידועים לשימצה בשל יחסם הגס והזילזול שהם נוטים להפגין כלפי אזרחים. "גורילה" אדמוני וחסון זה התבלט באותה שבת בגסותו ובאלימותו.